

soudu. Poněvadž usnesení exekučního soudu ze dne 17. prosince 1924, jímž byl dovolateli zabavený nárok přikázán k vybrání, vydáno bylo až v době, kdy již následkem právoplatnosti rozsudku krajského jako porotního soudu v Chrudimi ze dne 18. října 1924 zabavený nárok Václava T-a přestal existovati, nemůže se dovolatel odvolávati na toto usnesení, z něhož nenabyl nijakých práv, poněvadž mu usnesením tím byl přikázán nárok již neexistující. To žalující banka vystihla zcela správně ve svém žalobním návrhu, v němž se, byvši k tomu právními názory nižších stolic dohnána, a žalovavši podle §u 37 ex. ř. domáhala také výroku, že je dovolatelova exekuce *b e z v ý s l e d n o u*. Pokud dovolatel spatřuje na druhém místě podle čís. 3 §u 503 c. ř. s. uplatněný důvod dovolací v tom, že odvolací soud předpokládal, že trestní rozsudek nabyt též právní moci v otázce vydání vkladního lístku spořitelního, a pokud dovolatel tvrdí, že rozsudek ten proti němu vůbec nenabyl právní moci, jelikož o něm nebyl zpraven, a proti Václavu T-ovi že nenabyl právní moci proto, poněvadž vrchní zemský soud z dohlédací moci pozměnil dotyčný odstavec trestního rozsudku, nejde tím o uplatněný důvod dovolací, neboť nejde o *s k u t k o v ý*, nýbrž o *p r á v n í* předpoklad. Ostatně tvrzením tímto ocitá se v rozporu se spisy dovolatel, neboť vrchní soud zemský zrušil svým rozhodnutím ze dne 28. listopadu 1924 pouze poukaz krajského soudu v Ch. ze dne 13. listopadu 1924, nedotkl se však nikterak trestního rozsudku, ba ani se ho nemohl dotknouti, poněvadž rozhodl na základě dovolatelovy stížnosti dohlédací podle §u 15 tr. ř., napadající a mohoucí napadnouti jedině řečený poukaz, nemohoucí však napadnouti trestní rozsudek, proti němuž nemohlo býti použito jiných prostředků opravných nežli oněch podle trestního řádu přípustných. Když rozsudek ten nabyt právní moci vůči Václavu T-ovi, působí také proti dovolateli, neboť on podle §u 308 ex. ř. nemá více práv nežli Václav T., jehož nárok zabavil.

Čís. 5759.

Syndikátní zodpovědnost soudce, jenž opožděně vyřídil protokolární výpověď z nájmu, následkem čehož byla zrušena. Žalobce má nárok na náhradu nákladů na odvolání a dovolání ve výpovědním sporu, třebaž tyto opravné prostředky byly beznadějnými.

(Rozh. ze dne 16. února 1926, Co I 2/26.)

František Z. podal dne 29. listopadu 1923 u okresního soudu v T. do protokolu soudní výpověď z bytu proti manželům L-ovým s návrhem, by nájemníci nejpozději do 31. prosince 1923 pod exekucí byt vyklidili. Ve výpovědi bylo uvedeno, že byla smluvena čtyřnedělní výpověď a že se nájemcům byt vypovídá na základě předpisů o výpovědních lhůtách na dobu jednoho měsíce, tak, aby smlouva se skončila dnem 31. prosince 1923. V námitkách uplatňovali manželé L-ovi, že smluvená výpovědní lhůta nečiní jeden měsíc, nýbrž jeden rok, načež prvý soud, zjistiv, že byla smluvena jednorozční výpovědní lhůta, vyhověl

námítkám a zrušil výpověď uloživ Františku Z-ovi náhradu útrat. Odvolací soud rozsudek potvrdil z důvodu, že výpověď byla nájemníkům doručena dne 8. a 10. prosince 1923, byvši soudem vyřízena teprve dne 6. prosince 1923 tak, že výpovědní lhůta od doručení výpovědi žalované straně čítaná a jeden měsíc činící končila teprve po 31. prosinci 1923, čímž porušen předpis Šu 560 čís. 1 c. ř. s. Žalobci uložena náhrada útrat odvolacích. Dovolání soud třetí stolice nevyhověl z týchž důvodů jako soud odvolací, poukávav též k tomu, že dle Šu 563 c. ř. s. musí u výpovědi smluvené jeden měsíc činící, tato lhůta před skončením nájemního poměru (před 31. prosincem 1923) vypršet, aby výpověď byla účinnou. Žalobci uložena náhrada útrat dovolacích. František Z. poukazuje na odůvodnění rozsudku odvolacího soudu, dle něhož opožděné doručení výpovědi zaviněno bylo nedbáním předpisů Šu 347 jedn. ř. při vyřízení výpovědi prvním soudem, což pak v zápětí mělo zamítnutí výpovědi, domáhal se po vyčerpání opravných prostředků v onom sporu náhrady škody proti státu ve smyslu zákona ze dne 12. července 1872, čís. 112 ř. z., poněvadž prý byla způsobena hrubým zaviněním soudce první stolice u výkonu jeho úřední působnosti, totiž průtahem při vyřízení výpovědi a účtoval jako škodu soudní útraty všech tří stolic v onom sporu, k jichž náhradě byl odsouzen, jakož i palmáre, jež zaplatil svému právnímu zástupci. **P r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e** (vrchní zemský soud v Praze) uznal podle žaloby. **D ů v o d y:** Soud shledává syndikátní žalobu důvodnou a uplatňovaný nárok na náhradu škody proti eráru též co do výše jeho opodstatněným. Podmínka Šu 1 zákona ze dne 12. července 1872, čís. 112 ř. zák., by žalobce dříve vyčerpal opravné prostředky soudním řádem poskytnuté, byla splněna, neboť žalobce ve sporu o výpovědi nedocílil ani ve druhé ani ve třetí stolici odpomoci tím, že by výpověď zamítnutím námitek účinnosti nabyla, což vysvítá z přečtených spisů onoho sporu. Ve věci samé jest uvážiti, že splněny podmínky nároku na náhradu škody, totiž bezprávní čin soudního orgánu, poškození žalobcovo, vina soudního orgánu a konečně příčinná souvislost bezprávného činu se škodou z něho vzešlou. Soud nalézací přihlížeje k obsahu spisů o výpovědi uznal, že bezprávný čin soudce výpověď vyřizujícího dán jest tím, že protokol o ní dne 29. listopadu 1923 sepsaný vyřídil teprve dne 6. prosince 1923, čímž prohřešil se nejen na předpisu o b e z o d k l a d n ě m vyřízení soudních výpovědí (§ 564 první odstavec c. ř. s.), nýbrž i na podrobnějších předpisech jednacího řádu (§§ 84, 347), dopouštějících v případech nutných doručení výpovědi smluv nájemních soudním sluhou, v neděli, ba i v noci. Kdyby byl soudní orgán těchto předpisů dbal, mohla výpověď nájemníkům ve dnech od 30. listopadu do 1. prosince 1923 doručena býti. Nějaké vyvinění soudních orgánů žalovaný ani nenamítá i jest tím dána zároveň v i n a e r á r u, zodpovědného za své orgány ve výkonu služby (§ 1 zákona ze dne 12. července 1872, čís. 112 ř. zák. odstavec druhý — rukojmí a plátce). Že žalobci vzešla škoda jest v příčinné souvislosti s opožděným vyřízením, vypravením a doručením výpovědi orgány soudními, zřejmo jest z následujícího. Z opožděného vyřízení výpovědi nebyla by žalobci vzešla škoda, kdyby skutečně šlo o případ Šu 560 čís. 3

c. ř. s., totiž o případ, že nebyla výpověď měsíční smluvena a že také není v obci zvláštních předpisů ani zvyklostí upravujících lhůty výpovědní ve smyslu Šu 560 čís. 2, neboť teprve potom by platila zákonná čtrnácti- neb osmidenní lhůta výpovědní, kteráž by při onom opožděném doručení výpovědi před 31. prosincem 1923 vypršela. Však z potvrzení obecního úřadu ze dne 2. ledna 1924 vychází na jevo, že jest v obci obvyklou je d n o m ě s í č n í lhůta výpovědní, přípustná buď dne 1. nebo 15. v měsíci. Ta jest pro spor směrodatnou a tou vyloučena jest lhůta zákonná, což v druhém sporu přehlédnuto. Poněvadž tedy o případu Šu 560 čís. 3 c. ř. s. zde řeči býti nemůže, nemohla ani snad smluvená ani obvyklá jednoměsíční lhůta výpovědní následkem opožděného vyřízení býti dodržena, čímž žalobci bylo překaženo, by poměr nájemní v žádaném čase rozvázal, ač podmínky pro rozvázání poměru toho při bezodkladném vyřízení výpovědi tu byly. V mezičase od 1. do 31. prosince 1923 byla by měsíční lhůta uplynula. Škoda tím vzešlá jest tedy v příčinné souvislosti s bezprávným opomenutím včasného vyřízení výpovědi orgánem soudním. Výše škody, pokud ve sporu syndikátním již jest uplatňována, zahrnuje soudní útraty všech tří stolic, jež žalobce beze své viny skutečně byl nucen nésti, a k nim přistupuje i palmár jeho právního zástupce penízem, jak jej odpůrce za přiměřený uznal.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl odvolání.

D ů v o d y:

Odvolatel souhlasí s názorem napadeného rozsudku, že soudce, vykonávaje svůj úřad, porušil svou úřední povinnost tím, že protokolární výpověď ze dne 29. listopadu 1923, kterou byl byt vypovězen na jeden měsíc k vyklizení do 31. prosince 1923, vyřídil teprve dne 6. prosince 1923, takže výpověď doručena byla odpůrcům teprve dne 8. prosince a 10. prosince 1923, což mělo za následek její napotomní zrušení podle §§ 563 odst. 1 a 572 c. ř. s. Odvolatel napadá jen p ř í č i n o u s o u v i s l o s t mezi tímto porušením úřední povinnosti a nastalou škodou a shledává neúplnost řízení v tom, že prý nalézací soud nezjistil, jaká výpovědní lhůta byla mezi stranami ujednána, či zda nebyla žádná smluvena a odkazuje na zjištění okresního soudu v původním sporu o výpověď, který v rozsudku zjistil, že byla mezi stranami smluvena je d n o r o č n í lhůta. Z toho odvolatel vyvozuje, že by výpověď nebyla měla účinku, ani kdyby byla bývala včas doručena. Odvolatel však přehlíží, že zjištění okresního soudu o jednoroční lhůtě výpovědní nebylo tehdy převzato a řešeno soudem odvolacím, ač bylo napadáno, a že tehdy odvolací i dovolací soud zrušily výpověď jen z důvodu opožděného jejího doručení podle Šu 563 prvý odstavec c. ř. s. Dále přehlíží odvolatel, že ve druhém sporu o druhou výpověď bylo právoplatným rozsudkem procesního soudu (potvrzeného i odvolacím soudem) zjištěno, že mezi stranami nebyla výpovědní lhůta smluvena. Žalovaný erár sám již v žalobní odpovědi na tento rozsudek odkazoval. Z tohoto zjištění vycházel také nalézací soud, uváděje v důvodech, že pro tento spor je směrodatnou jen jednoměsíční lhůta výpovědní, která je podle potvrzení obecního

úřadu v N. v této obci obvyklá. Taková obvyklá lhůta výpovědní přichází však podle §u 560 čís. 2 c. ř. s. v úvahu jen při nedostatku zvláštní úmluvy. Byla tedy jednoměsíční výpověď, kterou žalobce odpůrcům dal — třebaže se při tom na úmluvu odvolával — co do lhůty správná a ta byla v důsledku opožděného doručení ztracena. Vytýkané neúplnosti řízení tudíž zde není. Nesprávné právní posouzení věci spatřuje odvolatel v tom, že byl odsouzen k náhradě všech nákladů, které žalobci prvním sporem a výpovědí vzešly, ačkoli prý si je žalobce sám zaviniil, protože vedl až do třetí stolice beznadějný spor, věda, že výpověď byla pozdě doručena. Měl prý ji vzít zpět a proto prý mu přísluší jen výlohy spojené s jeho výpovědí a výlohy vzešlé jeho odpůrcům podáním námitek. V tomto směru přehlíží však odvolatel, že syndikátní nárok vzešel žalobci porušením úřední povinnosti soudce již při vyřízení výpovědi a že p ř e d p o k l a d e m pro uplatnění tohoto nároku bylo podle §u 1 zák. ze dne 12. července 1872, čís. 112 ř. zák. vyčerpání opravných prostředků v řízení soudním vůbec přípustných. Proto žalobce v prvním sporu o výpověď ve svém d o v o l á n í výslovně uvedl, že jest nucen dovolání podati, by k cíli uplatnění syndikátního nároku vyčerpал všechny právní prostředky a zdůrazňuje tuto skutečnost také ve své nynější žalobě. V tomto postupu nelze shledati zavinění, ani spoluzavinění, nýbrž jen vyhovění zákonnému předpokladu.

Čís. 5760.

Za fusi ve smyslu §u 96 zák. o společnostech s r. o., při níž odpadá provedení likvidace, lze považovati jen takové splnutí, při němž společníci obdrží vzájemná plnění v akciích (závodních podílech). Nestáčí poskytnutí odškodnění jinak, na př. hotovou výplatou.

(Rozh. ze dne 16. února 1926, R II 15/26.)

Návrh jednatelů firmy B., společnosti s r. o., a správní rady »B-ské továrny na obuv akciová společnost«, by firma společnosti s r. o. byla vymazána v obchodním rejstříku, ježto se zrušila, sloučivši se s jmenovanou akciovou společností bez provedení likvidace, r e j s t ř í k o v ý s o u d odmítl a uložil jednatelům společnosti s r. o. B., aby řádně opověděli zrušení společnosti a likvidátory podle ustanovení §§ 88, 89, 90, 92 zák. o společnostech s r. o. k obchodnímu rejstříku ve lhůtě 14 dní. D ů v o d y: Žadatelé navrhuji výmaz B. obchodu obuvi společnosti s r. o. z toho důvodu, že společníci dne 16. června 1924 se usnesli ji zrušiti, ježto ji sloučili s B-skou továrnou na obuv akciovou společností převedením aktiv a pasiv oné společnosti na tuto společnost bez výplaty a bez provedení likvidace, že možno upustiti od vybídnutí věřitelů, poněvadž B-ská továrna je hlavní věřitelkou zrušené společnosti a mimo to vzala na sebe pasiva této společnosti, a že tím B. zanikla. Živnosti že se vzdala. Dříve nežli společnost s r. o. smí býti vymazána v obchodním rejstříku, musí v něm býti zapsáno zrušení společnosti s vyznačením způsobu zrušovacího (§§ 85, 88 zák.), musí býti likvidována a likvidace ukončena, ne-